

تأثیر زمینه گرایی در طراحی موزه هنر های معاصر (نمونه موردی شهر تبریز)

معصومه مهمانی*^۱، میر سعید موسوی^۲

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی تبریز، (parisa_mehmani@yahoo.com)

۲- استاد گروه معماری دانشگاه آزاد اسلامی تبریز، (moosavi_saeed@yahoo.com)

چکیده

موزه های هنری از جمله بناهایی هستند که معرف و نمایانگر هنر و آثار هنرمندان می باشند و سیر تکاملی هنر را در طول تاریخ به نمایش می گذارند، موزه هنر های معاصر به موزه هایی اطلاق می شوند که هنر عصر حاضر را به افراد جامعه به معرفی می کند. هنر معاصر که در حال حاضر پس از فروکش کردن هیجانات اولیه هنر مدرن که در مسیر خود به دنبال راهکار هایی برای نمایاندن خود به اقشار مختلف جامعه است در کشور ما کمتر مورد بحث و بررسی قرار گرفته و نوعی عدم هماهنگی در آن با ذهنیت توده مردم به چشم می خورد. فضاهای فرهنگی نظیر گالری ها، موزه ها، سالن های موسیقی و تئاتر از جمله فضاهایی هستند که شخص با حضور در آنها به صورت غیر مستقیم شروع به آموختن می کند، آموزشی که تأثیر آن به مراتب بیشتر از کتب و حضور در کلاسهای درس می باشد. طراحی چنین فضاهایی بر عهده معمار و طراحی است که باید با هنر عصر خویش پیوندی مستحکم برقرار کرده باشد تا بتواند چکیده ی آن را به مردم بنمایاند. این مقاله سعی دارد تا با بررسی نقش موزه های هنری به ویژه موزه هنر های معاصر در زندگی مردم، به اهمیت آن در اثرگذاری در روح و روان مردم بپردازد و این نکته را خاطر نشان سازد که طراحی چنین فضاهایی باید به گونه ای باشد که ساختار کلی و معماری آن نیز در راستای رسیدن به هدف آن یعنی آموزش مباحث هنری به اقشار جامعه باشد. زمینه گرایی از جمله مباحثی است که در دهه های اخیر به علت آشنفتگی معماری و چهره ی شهرها مطرح شده است و می تواند پاسخگوی نیاز طراحان باشد و استفاده از آن در طراحی موزه هنر های معاصر می تواند گامی موثر در پیشبرد اهداف معماری معاصر باشد.

واژه های کلیدی: معماری موزه، زمینه گرایی، شهر تبریز، هویت فضا، هنر های معاصر